

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 12. de lectione horarum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

proximorum animos, quando cum iis agendum est, per cum preparando.

Praxis etiam commoda ad affectum induendum, & collectionem animi induere personam modò rei, modò pauperis. Exterior item situs corporis humilis & devotus non parùm conducit ad fructuosam orationem: præsertim cum in Christo Domino exemplum habeamus, qui positus genibus oravit. Et procidit super faciem suam. Ad quod Augustinus: nescio quomodo cum hi motus corporis fieri, nisi motu animi præcedenti non possint, eisdem rursus exterius visibilibus factis, ille interior invisibilis, qui illos fecit, augeatur.

Luc. 22.

Marc. 14.

Post orationem reverenter ab eâ discedere oportet: examinare defectus admissos, ac de iis veniam flagitare, & pro beneficiis ac donis Dei gratias agere; pia decreta ac proposita iterare, atque horum deinde memoriam per diem renovare, & occasiones exequendi diligenter observare.

Reverenter
ab oratione
discedendū.

Oratio duplex, altera in Meditatione præmittenda, altera ei subjungenda, & in eâ exercitium affectuum, triplex habentur supra cap. 1. pag. 7. Item oratio post orationem longiorem: denique oratio pro executione.

Dignatus es &c. supra pag. 10.

I A C V L A T O R I Æ,

quibus orationis factæ pia desideria per diem renoventur, & ad eam anima præparetur.

DEVS, Deus meus, ad te de luce vigilo, sitivit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea! Oratio enim fons est animæ sitientis.

Psal. 62.

Adjuva me, & salvus ero, & meditabor in justificationibus tuis semper.

Psal. 118.

In justificationibus tuis meditabor, non obliviscar sermones tuos.

Ibid.

Quomodo dilexi legem tuam Domine! totâ die meditatio mea est.

Ibid.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo.

Psal. 140.

Iuravi & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ.

Psal. 118.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam:

Psal. 39.

Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

In corde meo abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi.

Psal. 118.

CAPVT XII.

Exercitium de Lectione Horarum.

PRÆLVDIVM I. Constitue te coram Deo, & curiâ caelesti, eum toto cordis affectu lauante.

I 3

PRÆ-

PRÆLVDIVM II. Roga ut dignitatem vocationis tuæ cognoscere valeas, & pfallere mente ac spiritu.

Omnis creatura laudat Deum.

Sacerdos pro omnibus orat.

Horas legi quantum desideret Dominus.

l. 3. de celeb. Missarum.

Cassian. coll. 10 c. 10. Quomodo Sancti exemplo suo nos doceant.

Distractio Deo ingrata

PVNCTVM I. Considera Dei Majestatem, & quomodo omnis spiritus laudet Dominum, & omnia opera ejus benedicant ei: atque æmulare. Considera Secundò, te constitutum, ut pro secularibus, distractis, captivis, infantibus periclitantibus de Baptismo, & omnibus de salute, Deum ores; quàm sit proinde æquum, ut devotè id facias. Cogita voces & lacrymas multorum suspirantium in dirâ servitute peccati, in æternæ damnationis periculis. Tertiò, quantum id desideret Deus, cum sub peccato gravi id præcipiat, & quàm proinde perperâ privatæ preces devotè, publicæ distractè recitentur, cū has ritè persolvi infinities plus, ut sic loquar, desideret Dominus. Quid enim est, Domine Deus, te præcipere sub peccato, ut loquar tibi; nisi dicere, Nisi mihi loquaris, eò quòd delector alloquio tuo, in eternum non loquar tibi? O quàm debet cõsideratio cor ejus, qui te amat, accendere; qui te vix timet percellere. *Hæcine vera*, ut sup. p. 7.

De hoc præcepto sic loquitur Innocentius III. Strictè præcipimus in virtute obedientiæ, ut divinum officium nocturnum pariter & diurnum, quantum eis Deus dederit, studiosè celebrent & devotè. Quartò, considera, quanto posses fructu & gaudio Horas legere, si intellectui psalmorum, quos Spiritus Sãctus dictavit, devotè intenderes; ut eos, non tamquam à Prophetâ, ut Cassiani verbis utar, compositos, sed velut à te editos, quasi orationem propriâ, profundâ cordis compunctione, depromeres; vel certè ad tuam personam æstimares eos esse directos: quos viri sancti magno affectu & fructu recitare soliti sunt. O quàm displicet tibi, benignissime Deus, ea quæ inspirasti ut iis postulare nos faceres gemitibus inenarrabilibus, recitati quandoque cum fabulis, & risu, aut saltem vanis cogitationibus, id est sordibus, & sacratissima verba, quibus longè major, quàm Sanctorum reliquiis, veneratio debeo

debetur, misceri! Quàm Sanctis displicet ea, quibus ipsi Deum honorarunt, verba per te inhonorari; iisque vanas ac turpes cogitationes subnasci: ut fiat detestabile illud, Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me! Quintò, considera, Deum ad hoc tibi de suo patrimonio largiri alimenta, ut ritè id officium sibi præstes; & quàm turpe, in eo negligenter versari! *Mandas mihi, &c. ut infr. 137.*

PUNCTVM II. Considera Primò, orationem canalem esse, quo ad nos Dei gratia derivatur; & quàm turpe, illam tibi fieri, per negligentiam, in peccatum & gratiæ detrimentum. Secundò, esse sacrificiũ quod sicut Eliæ, igne cælitus misso accèdi debeat, ut fiat illud Psalmi istæ: In meditatione meâ exardescet ignis. Sed quemadmodum. Abel optima quæq; offerebat, Cain deteriora; ita tēpus & locum deteriora aliqui eligunt; cōmodiora vilibus rebus, studiis & fabulis tribuunt. Tertiò, esse quasi sacrificiũ thymiamatis, quod ex suavissimis aromatibus constat: de quo Apoc. 5. dicitur, Angelos apparuisse, habētes phialas aureas plenas odoramentorũ; quæ sunt orationes Sanctorum. Quidquid ergo virtutis in nobis est, in oratione succendi Deo debet, ut placeant verba nostra in conspectu sūmi principis. *Credo tibi, ut su. p. 7.*

Sapiens ait: Aurum tuum & argentum conflu, & verbis tuis facito stateram, & franos ori tuo rectos: & attende ne fortè labaris in linguâ, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & sit casus tuus insanabilis in mortem. Quomodo enim sanabitur, qui orationem, quàm omnia mala avertuntur, efficit suam negligentiam peccatum? Quàm autem turpe, blasphemia, turpia, vana cum sacris admittere. Hinc collige, quòd videantur huiusmodi vnâ manu Deo supplicare, alterâ necem intentare: est enim dispositio ad peccatum mortale, per quod crucifigitur filius Dei. Quantâ autē attentione opus sit, jam patet, quòd nihil ex his, quæ per hanc vitam coluntur, ut Nyssenus, & in precio sūt, orationi

Oratio canalis gratiæ & sacrificiũ.

Tempus aptum delige.

Eccl. 28.

Quid faciat distractus suam culpam.

Orationis praestantia.

Greg. Nyss. de or. Dom.

tioni præstet. Tantam autem exigebat B. Antonius, ut dicat Cassianus ex eius ore divinam, cælestem, & plusquam humanam sententiam; Nō est perfecta oratio, in quâ se monachus, vel hoc ipsum quod orat, intelligit. Quid enim est, ait Aug. oratione præclarius? quid vitæ nostræ utilius? quid animo dulcius? quid in totâ nostrâ religione sublimius? Quanta autem reverentiâ te psallere par est, qui pro omnibus, qui Deum inhonorant, & ignorant, venis ut adores & honores? O quâtâ nos meritò verecundiâ affici debemus, quos pudet irreverenter agere cum hominibus, & non cū Deo, Rege regum, etsi is sub peccato mortali præcipiat, ut attendamus? Quid enim gravius est? quod signū manifestius, quàm Deum velle sibi devotè abs te psalli mente, & non voce tantum? Imò omnis oratio, ad hanc publicam perfectè faciendam, & ut voluntatem Dei faciamus, dirigenda est. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

*Aug. in tra.
de miser.
tam. 10.*

*Irreverentia
in oratione
gravis.*

*In templo
sæpè orandū.*

*Luce 18.
Tempus dā
dū orationi.*

*Nota qui
Horas legit.*

PUNCTVM III. Considera qualē ei locum ac tempus deputare oporteat: quàm accommodum, si rei gravitas & utilitas expendatur. Quòd si in templo nequeamus (quid enim potius? quid magis Sæctis in votis, & in deliciis, quàm accedere ad tabernaculum fœderis, & juxta illud habitare?) locum saltē quæramus pietati potius, quàm distractioni accommodum. Nūc quod ad tēpus spectat, attende verba illa: Oportet semper orare, & nō deficere, & rursus, Sine intermissione orate. Quòd si ita est, quid est, quòd omnia tempus habere videātur, sola oratio & meditatio, quæ omne tempus habere debet, nullū aliquando inveniatur? Sanè pudere debet eos, qui solū privatim Horas legunt; si, cū multis horis psallant alii devotè, i, si cursim, brevî tempore, & distractè eas decurrant potius, quàm legant. Imò, quæ cærimonis, & multorum in oratione consociatione in choro cōciliatur devotio, compensari in privato deberet insigni attentione. Nōne omne tempus vitæ ad orationem hîc devotè faciendam, animumq; in Deum

eti-

erigendum, & contemplationem in cælo perpetuam dirigitur? Considera, precor, cui rei propter utilitatem & recreationem, tempus impendas; & adverte omnes causas in lectione Horarum concurrere; auxilia omnia, & quasuis gratias impetrari. Dicit enim Dominus: Petite, & dabitur vobis; quærite, & inuenietis; pulsate, & aperietur vobis. Omnis enim qui petit, accipit; & qui quærit, inuenit; & pulsanti aperietur. Oratio enim iusti, clavis est cæli: ascendit precatio, & descendit Dei miseratio, ut ait Augustinus.

Oratio res maxima est eam tu minime facis.

Matth. 7.

Aug. lib. 1. s. 1. lut mon. cap. 28.

Oratio ante Horas Canonicas, diuisa in partes septem: quarum unam singulis hebdomadis, aut diebus usurpare potes, aut si mavis, cuique horæ suam præmittere.

MANDAS mihi Rex Regum, ut psallam tibi, psallam spiritu, psallam mente, psallam sapienter. Et nonne gaudens gaudebo in Domino, & exultabo in Deo Jesu meo? jucundum sit obsecro tibi, Domine Jesu pauperis servi tui eloquiū meum, & exultent labia mea cum cantauero tibi, & anima mea quam redemisti, sed & lingua mea totā die meditabitur iustitiam tuam; maledictum enim audio qui facit opus hoc tuum negligenter. & vae mihi si tacuero. si raptim, indeuotè dixero, si neglexero laudes tuas, cum sciam esse omnium negotiorum maximū, & æterna supplicia, nisi eas, uti debeo, persolvero, comminatum esse. O charitas Deus meus; itāne tibi placet jubilatio nostra? psallam ergo tibi, Deo meo, cantabo tibi canticum novum, & bene psallam tibi in vociferatione de profundo cordis & affectus mei, & cantabo Domino in vitā meā, psallam tibi Deo meo amantissimo quā diu ero.

Ad Matutinum.

Invitas me Domine & ad hoc me sustentas & vocas, ut consistear tibi in cytharā & in psalterio decem chordarum psallam tibi, At tu Domine, nonne Deus meus es tu, & bonorum meorum non eges? Non eges, o infinita bonitas, sed infrenare vis os meum laude tuā, ut benedicam nomini tuo in seculum sæculi. Ideo anima mea exultabit in te Domine, & delectabitur super salutari

Ad Primam.

fuo, id est, te suavissime IESV. Et quomodo non delectabitur in te, in te pane Angelorum omne delectamentum in se habente? Quomodo omnia ossa mea non dicent, Domine, quis similis tibi? Cor meum & caro mea exultaverunt in Deum vivum: Illud enim habitatio tua & requies tua uti spero in seculum seculi, & ego in te esse vivere & mori volo.

Ad T. xiiā. *Cæli enarrant gloriam tuam, Creator mi, & opera manum tuarum annuntiat firmamentum. Væ igitur mihi si tacuero. Væ mihi si loquar laudes tuas velut equus & mulus quibus non est intellectus. Si omnis spiritus laudet te & creatura, & confiteantur tibi omnia opera tua, Domine, Væ mihi si tacuero, qui sic amasti me, ut cantarem tibi: emisti precio, ut glorificarem & portarem te in corpore meo. Hoc si hodie dederis mihi, quid ultra addere poteris? Benedic igitur anima mea Dominum, & omnia qua intra me sunt nomini sancto ejus. Benedic anima mea Dominum, & noli oblivisci omnes retributiones ejus. Ecce ut IESVS coronat te in misericordiâ & miserationibus. Ecce ut replet in bonis desiderium tuum; & te pigebit verba pro tantis bonis illi reponere: Eia, bone IESV, renovetur, obsecro, ut aquila juvenus mea, & aperi labia mea ut annuntiem laudes tuas.*

Ad Sextam. *Venite exultemus Domino, ô anima mea, & jubilemus Deo salutari nostro: Dominus enim regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascua ubi me collocavit. Ecce enim paravit in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me, & impinguit in oleo caput meum, oleo misericordia sue, & calix meus inebrians quam præclarus est! Misericordia tua Domine, subsequetur me omnibus diebus vita mea, ut inhabitem in domo Domini in longitudinem dierum, ut habites in medio mei, & magnificet Dominus facere nobiscum, & facti sumus loquentes. Cantabo Domino, cantabo tibi Deus meus qui bona tribuisti mihi, & psallam nomini Domini altissimi.*

Ad Nonā. *Fortitudo mea & laus mea Dominus, & factus es mihi in salutem. Exultavit cor meum in Domino, & exaltatum est cor meum in Deo meo, dilatatum est os meum super inimicos meos, quia latatus sum in salutari tuo. Benedictus es Do-*

es Do-

es Domine Deus Israel ab eterno, & in eternum, tua est Do-
mine magnificentia, & potentia, & gloria atque victoria,
& tibi laus. Cuncta enim quæ in celo sunt, & in terrâ, tua
sunt, Tuum Domine regnum, & tu super omnes Principes. Tue
divitia, & tua est gloria, tu dominaris omnium. In manu tuâ
virtus & potentia, in manu tuâ magnitudo & imperium,
& dignum ducis super me aperire oculos, & intendere au-
res ad deprecationem meam, & descendere in cor meum? Quid Psal. 8.
est homo quod memor es ejus, aut filius hominis quia visitas eum?
Cantate Domino, ô beati Spiritus canticum novum, quia mira-
bilis fecit.

Miseri cordiarum tuarum Domine dirumpe petram, & Ad Vesp-
fluant aqua, & abeant in sicco flumina lacrymarum mea- ras.
rum, quia amarum est mihi vehementer dereliquisse te omne Contritio-
bonum. Sed notum mihi cum feceris salutare tuum, & nis actus,
tu bone JESU non dedigneris meminisse mei, & venire to-
ties ad me, ecce, viderunt omnes termini terra mea salutare
tuum Deus meus, & singulariter in spe constituisti me. Dixisti Actus spei.
enim quidquid petieris fiet vobis. Verène? fallere nequis? Ita-
que ego vermis & non homo, de salute incertus in tot periculis, &
inter tot hostes inermis, venio supplex ut diligenter, (maledictus
enim qui secus facit opus tuum) summo affectu & amore te lau-
dem, pro omni creaturâ tuâ. Ad hoc enim creatus sum, vivo, &
in eternum vivam tuâ gratiâ, ô Creator, Redemptor, & Voca-
tor, & infinitis modis Benefactor mi. Utinam te laudare queam
sicut te laudant Angeli tui in celo, & in terrâ electi tui, inter quos
frigidus adsto! sicut faceret ereptus ab inferis: pro quibus, &
omnibus maledicentibus tibi, & mutis creaturis laudare te desi-
dero, & pro satisfactione peccatorum meorum, & emendatione
defectuam N. & commendatis mihi, & Ecclesiâ universâ. Desi-
dero soli tibi intendere, vite filij tui mysterijs, perfectionibus, be-
neficiis, & doloribus illius.

Ad te levavi oculos meos, qui habitas in celis, respice Ad Com-
quæsto in me, & miserere mei, ut exaltem te Deus meus, & pletoria
benedicam nomini tuo in saculum seculi; ô omne bonum, &
requies mea, suscipe in unione orationum, quis filius tuus
& sancti

& Sancti tui fuderunt laudem ex ore peccatoris. Admitte me intra sacrarium exauditionis tue, intra chorum laudantium te, & collaudantium nomen tuum. Adsint, quæso, mihi Angeli sancti tui, ut pro me misero, & mecum tibi psallant, gratias agant pro omnibus donis tuis; ut psallam sapienter, psallam spiritu, psallam mente, ut unum te cogitem, te amem: ceteraq; cura tua Majestatis relinquam, Pater benignissime: tu enim de me, velut unico, & velut universo sollicitus es: & scio; quia non oblivisceris mei, quem in manibus tuis describere dignatus es.

Praxis ad Horas bene recitandas.

*Statue locū
& tempus.*

*Vtere situ
decenti.*

*D. Thom. 2.
2iq. 83. a. 13.*

*Attentio
triplex.*

*Nota sugge-
ri non pra-
scribi.*

*Preparatio.
Commēta-
rius in Psal-
mos legen-
dus.*

*Preparatio
propinqua
antelectio-
nem.*

Primò, locus aptus quærendus, & tempus designandum. Tu autem cum orare vis, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora Patrem in abscondito, ait Dominus. Quòd si id fieri nequit, saltem collige paulisper animum, occupationibus distractum; deinde situ decenti utere; varium imitari privatim potes, qui publicè in Ecclesia ordinatur.

Varia industria à viris piis excogitata sunt, ut animum in divino servitio collectum fervarent, ne, ut D. Thomas loquitur, Deum deridere viderentur. Triplex autem est attentio: ad verba, quæ necessaria; Secundò, ad sensum melior; Tertio, ad personam, & rem quæ petitur, præstantissima. Quidquid hic dicetur, ad aliquam harum ordinatur. Ego pauca suggeram, non præscribo, Unctio quemque docet, & Spiritus ubi vult spirat, & quomodo vult spirat: quem sequi oportet. Qui enim Spiritu Dei aguntur, hi filii Dei sunt. Tria autem sunt quæ ad collectionem animi conferunt. Primum est, præparatio; Secundum, memoria & imaginationis stabilitas; Tertium, post Horas recollectio.

Ad præparationem valet, Primò, legisse pium aliquem in Psalmos commētarium, qualis certè est Illustrissimi Cardinalis Bellarmini. Plus tamen de iisdem meditationem sensu instituisse. Secundò valet meditatio matutina, & cum Deo communicatio perpetua. Semper enim, maximè Sacerdotes, oportet orare, & non deficere, atque animum collectum servare. Mirum certè est, quot ex affectu orationis matutinæ sensus pii in psalmodum recitatione à Spiritu sancto, ut venæ aliqua auri suggerantur. Tertia est, & magis propinqua; Primò, conscientiam excutere, & contritionem excitare. Non est enim speciosa laus in ore peccatoris. Secundò, omnia negotia seponere, & de iis cogitationem velle excludere, Deo omnia tribuendo;

Tertio,

Tertiò, locum, situm, tempus definire. Si enim locuturi cum homine, quid, & quomodo attendimus; quanto magis causam coram Deo nostram acturi?

In ipsa lectione tria item fac: Primò, memoriam presentia Dei, & Christi Domini in Vener. Sacramento exerce. Secundò, uti in meditatione dictum est, compositionem loci fac, vel unam, vel ad psalmos singulos. Tertiò, pete gratiam aliquam singularem, vel in singulis psalmis, uti exponetur, vel univèrsis.

Nota, quòd dicitur presentiam Dei primò excitandam, in singulis psalmis renovari posse, idque valde expedire, omninò enim oratio, vix est oratio, absque eà, sive cum Deo colloquii. quis enim absenti loquitur? Secundò, quòd verò ad compositionem loci, quâ & memoria & Imaginatio alligatur, attinet: Nota, eam variis modis fieri, ut ex iis, quæ de meditatione mysteriorum (eadem enim ratio est) dicta, coultare potest. Myste-

ria, quæ respondent septem Horis, sunt: pro Matutino & Laudibus, gesta in horto usque ad domum Caiphæ; Primâ, nox in domo Caiphæ, & prima condemnatio, Tertiâ, flagellatio, & coronatio; Sextâ, condemnatio, & bajulatio crucis; Nonâ, exaltatio in crucem; Vesperis, depositio; Completorio, sepultura. Hæc autem ante eas breviter, jam antè meditata; (neque enim tunc meditandum est, sed quasi in contemplatione, ac Dei presentia orandum) recolantur; & Christo Domino presenti, cum variis affectibus, compunctionis, contritionis, gratiarum actionis, admirationis, compassionis, gaudii, spei, amoris, recitentur. Non enim applicari omnia possunt, sed recitari Domino Jesu presenti, qui cum sanctâ Catharinâ Senensi etiam Horas aliquando recitare dignatus est. Hoc verò spectat ad tertiam intentionem. Huc pertinet, quòd aliqui coram Deo, cum aliquo Sanctorum choro recitant Horas, aut etiam psalmos, suumque affectum & vocem jungunt. Hi numerari decem possunt. B. Virgo enim unum per se facit; Secundum, Angeli; Tertium, Patriarchæ; Quartum, Prophetæ; Quintum, Apostoli; Sextum, Evangelistæ; Septimum, Martyres; Octavum, Pontifices & Confessores; Nonum, Sacerdotes & Levitæ; Decimum, Virgines & Viduæ. Alii ex charitate per septem Horas, pro septem statibus Ecclesiæ orant. hi sunt: Primus, Prælati & Clerus; Secundus, Principes; Tertius, Religiosi; Quartus, Doctores; Quintus, sæculares, cælibes, conjugati; Sextus, pueri & infantes; Septimus, defuncti, ut Deus omnium miseretur, omnium pericula avertere dignetur. Alii sic dividunt, ut orent Primò, pro Ecclesiâ universâ; Secundò, pro Superioribus;

*In lectione
quid factio
opus.*

*Presentia
Dei memo-
riam habe.*

*Mysteria
qua horis res-
pondent.*

*Affectus va-
rij Thomæ
Camp de
disc. claus.
c. is.*

*Cum San-
ctorum ali-
quo legera
potes, aut
etiam choro
eorum.*

*In 7. ho-
ris pro 7.
statibus
orare.*

ribus;

*Quomodo
Christo cru-
cifixo hic
uicis eumq;
adorabis.*

*Virtutes 7.
exercere po-
tes & flagi-
tare.*

*Alia praxis
circa SS.
Trinitatem.*

*Considera-
tio de 7. be-
neficijs.*

*Consideratio
de 7. perfe-
ctionibus
Dei.*

*Considera-
tio presentia
Dei.*

*Praxis ex
uarijs con-
flata.*

ribus; Tertio, pro subditis, aut commendatis; Quarto, pro benefactoribus; Quinto, pro aduersariis; Sexto, pro conversione infidelium ad fidem; & peccatorum, ad poenitentiam; Septimo, pro defunctis; & hoc, quasi coram Christo crucifixo, cujus corpus, est Ecclesia; in cujus capite, Superiores; dextera, subditos; sinistra, benefactores: in corde, aduersarios, & amicos: in dextro pede, peccatores; in sinistro, defunctos locant. Atque ita salutantur etiam membra Christi Domini. Alii pro se septem virtutes, capitalibus peccatis contrarias, per septem Horas petunt. Poterit etiam quis capita illa meditationis, supra posita, applicare, & imagines libro inferere, iisque se excitare.

Verum quò anima magis ad unum tendit Deum, utilius est, & oratio ea sublimior, quàm aliqui, quasi in unitiva sese exercent; & Sanctissimæ Trinitati, ac tribus personæ ejusdem, singulos psalmos offerunt; secundæ tamen personæ, cum geminas habeat naturas geminos etiam psalmos. Huc spectat, Primò Horas singulas in gratiarum actionem Deo offerre, pro septem beneficijs præcipuis: Matutinum, pro creatione; Laudes, redemptione; Primam, vocatione; Tertiam, justificatione; Sextam, conservatione; Nonam, glorificatione; Vesperas, & Completorium, pro Ven. Eucharistiæ institutione. Secundò, perfectiones diuinarum laudum, per Horas dividere: ut in Matutino & Laudibus, potentia; Prima, sapientia; Tertia, bonitas; Sexta, iustitia; Nona, providentia; Vesperis, amor; Completorio, liberalitas extollatur. Tertio, considerare præsentem Deum, per essentiam, præsentiam & potentiam; Primò, in inferno; Secundò, in terra; Tertio, aqua; Quarto, hominibus; Quinto, nobis ipsis; Sexto, aëre; Septimo, igne; Octavo, celo; Nonò, astris; Decimò, Angelis & Beatis.

Hos modos paucis, ut brevior sim, universim suggero, ut unum ex superioribus conflatum. Hoc verò est: Primò, conscientia excussa cum contritione, in præsentia Dei tui te constitue; Secundò, insuper finge, si liber, Christum Dominum mysterium aliquod coram te gerere, cui sic præsentem aut Horam, aut psalmum recita; Tertio, gratiam ab eo brevissimè ad orandum pete oratiunculâ sequenti: *Credo, ô Majestas infinita, te in corde meo & ubique præsentem, & in te spero, & confido petita N. obtinere. Omnia tibi committo, & diligo te ex toto corde meo & desiderio: pro innumeris beneficijs tuis, & peccatis meis qua detestor, & qui dignissimus es, offero hoc sacrificium, ultimum sorte, cor in curiâ tuâ, & cum omni creaturâ tuâ. Da mihi gratiam ad hoc vocato, & suscipe me in uni. ne meritum filij tui, &*

omnia mea, & hoc quoque propositum. Amen. Quartò, recita *Pater*, & si libet, septem intentiones, septem petitionibus renova, per B. Virginem, dicendo *Ave Maria*. gratiam pete, & que offer, & deinde ad *Gloria Patri*, & c. gratias age, & intentionem rectam exerce. Initio verò alterius Psalmi, mente dicito: *Ex te, & in te, & pro te sunt omnia*. Pro presentia Dei, & amoris actu, si lubet, & affectus suggerit, adde mente epitheton ad vocem *Deus*, in aliis attende ad verba Psalmorum. Mystera autem Psalmis attributa, habe. Dominica, recita coram Domino, Primò lavante pedes; Secundò, Sanctissimam Eucharistiã instituyente; Tertio, orante in horto; Quartò, in agoniã posito; Quintò, capto; Sextò, accusato apud Annam; Septimò, apud Caiphã; Octavò, illuso ibidem; Nonò, accusato apud Pilatum; Decimò, spreto ab Herode; Undecimò, Barabbæ posthabito; Duodecimò, flagellato; Decimotertio, coronato; Decimoquartò, populo ostenso; Decimoquintò, crucem amplexanti; Decimosextò, eam bajulanti; Decimosextimo, crucifixo; Decimo octavò, elevato in crucem. Feriato die, Primò, orante in horto; Secundò, accusato apud Annam; Tertio, apud Caiphã; Quartò, illuso; Quintò, accusato apud Pilatum; Sextò, ab Herode spreto; Septimò, Barabbæ postposito; Octavò, flagellato; Nonò, coronato; Decimò, populo proposito; Undecimò, bajulante crucem; Duodecimo, crucifixo. Festis diebus, Primò, orante in horto; Secundò, accusato apud Annam; Tertio, apud Caiphã; Quartò, apud Pilatum; Quintò, illuso ab Herode; Sextò, flagellato; Septimò, coronato; Octavò, bajulante crucem; Nono, crucifixo. Ad Primam, Primum Psalmum recita Christo apparenti Matri; Secundum, Magdalene, & Tertium, tribus Mariis, hanc priusquam incipias, actiones diei percurre, & in confessione contritionem excita. Secundò, ante *Preciosa*, Sanctorum memoriam recole. Ad *Deus in adjutorium*, à Deo Patre potentiam, à Filio sapientiam, à Spiritu Sancto voluntatem pete faciendi præcepta illius. Ad orationem, actiones omnes offer. Ad Tertiam, Primum, Petro apparenti; Secundum, in Emaus; Tertium, omnibus se ostendenti; Ad Sextam, Primum, Thomæ; Secundum, piscantibus, Tertium, in Thabor se manifestanti. Ad Nonam, Primum, in mensa; Secundum, in monte olivarum; Tertium, B. Paulo. Ad Vesperas, Primum, nato; Secundum, circumciso; Tertium, apparenti Magis; Quartum, presentato; Quintum, fugienti in Ægyptum; Sextum, *Magnificat*, invento in templo. Ad Completorium, disponere te quasi ad mortem per confessionem, & contritionem. Primū psalmum recita, ut in le-

cto

cto mortis; Secundum, ut in articulo; Tertium, ut in via ad iudicium; Quartum, ut ingressus in caelum, eoque aspira, & ex illo affectu dic: *Nunc dimittis*, &c. *Oratio pro Execut.* ut supra pag. 10.

Nota sequendum ductum Spiritus sancti, neque anxie, neque remisse, neque omnibus utendum, sed alicui insistendum.

Oratio post horas.

Psal. 140.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, o Rex regum potentissime, sapientissime, optime; & errores & evagationes ignoscat clementia tua: & suscipe eam in unione omnium orationum Christi Domini, & Sanctorum in caelo & in terra, ex omni affectu triumphantis & militantis Ecclesiae, ad gloriam tuam, & laudem B. Virginis, & Sanctorum omnium, & eorum, quos hodie colendos suscepi, ad memoriam passionis, gratiarum actionem, pro omnibus beneficiis tuis, ad salutem omnium qui se mihi commendarunt, in satisfactionem pro peccatis, & gratia tua impetranda, & hac virtute N. & concede, ut sicut semper laus tua est in ore nostro, ita etiam in opere te predicemus, modestia, zelo, devotione, resignatione, obedientia & patientia nostra, ut omnes te ament & glorificent, Amen.

Leo X. concessit recitanti post officium sequentem orationem, remissionem omnium negligentiarum admissarum in recitatione officii:

Sacro sanctae ac individuae Trinitatis, crucifixi IESU Christi Domini nostri humanitati, & beatissime & gloriosissime Virginis Mariae fecunditati, & integritati, ac omnium Sanctorum Sanctarumque universitati, sit sempiterna laus, honor, virtus & gloria, ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, nunc & semper, & per infinita saecula saeculorum, Amen.

Beata viscera Mariae Virginis, quae portaverunt aeterni Patris Filium: & beata ubera, quae lactaverunt Christum Dominum, Pater noster. Ave Maria. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. Amen. Suscipe clementissime Deus, &c.